

1937

2. Beh. af Lovf. indeh. Tilleg til Lyendeloven.

1938

til 2det Stykke af § 8 i Udvalgets Forslag i Modsatning til 4de Stykke af § 8 i Regeringens Forslag, forekom mig ikke at være ganske træffende. Det er fuldkommen rigtigt, at Lyendet eller Husbonden, som forurettes ved, at den anden Part negter at give Paategningen, maa være berettiget til, at forlange Forholdet hævet; det vil saa være uden nogen særlig Bestemmelse, men derimod kan han ikke være berettiget til at lade Forholdet bestaa og dog gjøre Ansvar gjældende imod den Part, der har forurettet ham. Regeringens Forslag medfører, at Lyendet ved Husbondens Bægning bliver berettiget til at forlade Tjenesten og at gjøre Ansvar gjældende imod Husbonden. De to Ting skulle følges ad; man vil efter Regeringens Forslag ikke kunne gjøre det ene, uden at man ogsaa gjør det Andet. I alt Fald opfatter jeg det saaledes, og jeg anser det for rigtigt, at det ikke bliver anderledes, thi jeg kan ikke indse, at det er rigtigt, at f. Ex. en Husbond, der er forurettet ved, at Lyendet negter at give Paategningen, skal kunne sige til Lyendet: Du skal blive i min Tjeneste, men Du skal tillige betale mig $\frac{1}{2}$ Mars Løn og erlægge Bøder, lige saa lidt som det Omvendte bør kunne ske i det modsatte Tilfælde. Dette stemmer heller ikke med Forholdet, som det er efter den nuværende Lyendelov, thi naar et Lyende har forladt sin Tjeneste, kan Husbonden ikke, idet han foranlediger ham straffet med Bøde samt idømt Erstatning, tillige forlange, at han skal vende tilbage til Tjenesten; men det vil han kunne herefter. — Med Hensyn til § 10 kan jeg ikke Andet end tiltræde de Bemærkninger, som bleve gjorte af den ærede Justitsminister og det ærede Medlem for Halsborg Amts 2den Valgkreds (Klein), for saa vidt at Minimum af Bøden bør være lige for Husbonden og Lyendet, og det glæder mig, at den ærede Ordfører har erklæret sig villig til at foranledige Spørgsmaalet om Fastsættelsen af et større Maximum taget under Overveelse i Udvalget inden tredje Behandling. Dog maa jeg med Hensyn til dette Maximum bemærke, at det ikke forekommer mig at ville være rigtigt at foretage Forandringen saaledes, at man forhøiede Maximum paa dette Sted for Husbondens Vedkommende, men at man paa dette Sted bør nedsætte Maximum for Lyendets Vedkommende. I og for sig maa et Maximum af 100 Kroner for Lyendets Vedkommende vistnok her anses for at være tilstrækkeligt, ligesom ogsaa et Maximum af 200 Kroner for Husbondens Vedkommende. Jeg tror heller ikke, at en anden Fremgangsmaade vilde faa i god Overensstem-

melse med den foregaaende Paragraf, thi den Bestemmelse, som indeholdes deri, og for hvilken der er fastsat et Maximum af henholdsvis 200 og 400 Kroner, er i mine Dine større end den, der er Tale om i § 10. Finder man, at de ere lige store, forekommer det mig, at der snarere er Anledning til at foretage en Nedsættelse i § 9 end en Forhøielse i § 10. Jeg vil altsaa gjøre den Henstilling til det ærede Udvalg, at det, naar det til 3die Behandling tager dette under Overveelse, ikke vil foretage en Forhøielse af Bøden for Husbondens Vedkommende, men en Nedsættelse af Maximum for Lyendets Vedkommende. — Jeg vilde sætte Pris paa, om den ærede Ordfører vilde give mig en Udsigt til, at han vil foranledige de Bemærkninger, jeg har gjort til det andet Stykke af Udvalgets Forslag til § 8, tagne under nærmere Overveelse i Udvalget. I det Tilfælde vil jeg kunne være tilbøjelig til at tage mine Endringsforslag tilbage, idet jeg da vil betragte den væsentlige Hensigt med dem som opnaaet. Jeg vil afvente den ærede Ordførers Udtalelse i saa Henseende.

Sagd: Naar den ærede sidste Læser yttrerede, at det navnlig var de slemme Husbønder, man havde for Die ved Affattelsen af Loven, skal jeg bemærke, at det ikke pleier at være Skik og Brug at straffe de gode Husbønder for, hvad de slemme Husbønder bedrive. Det var netop de gode Husbønder, der bleve straffede, da man forbyd dem at give Paategninger i Skudsmaalsbogen, og det af Hensyn til enkelte Husbønder, som dog virkelig vare temmelig uskadelige, da man snart vilde have lært at indse, hvad Betydning disses Skudsmaal havde, og derfor godt kunde have ignoreret dem.

Tauber: I denne Lov er der ikke Tale om Paategninger i Skudsmaalsbøgerne af den Art, som det ærede Medlem omtalte.

Sagd: Det er netop det, der mangler i Loven.

Tauber: Saa skulde det ærede Medlem have stillet Forslag derom.

Ordføreren (Holstein-Deleborg): Det ærede Medlem, der for Dieblisset sidder ved Siden af mig (Sagd), har paastaet, at vort Endringsforslag er dikteret af Mistillid til Husbonden, men det er ikke Tilfældet. Det ærede